

Joulun lapsi on syntynyt

Kun enkelin siivet
kärähtivät ja muita
joulu muistoja

► sivu 6–7

Meissä kaikissa on
tuoteseloste, jossa
lukee ”Särkyvää”

► sivu 8–9

Perinteisiä
joululauluja,
sanoo kansa

► sivu 16

Maria ja Joosef saapuivat Kävelykadulle

HEIKKI IMPIÖ teksti
PETRI KANANEN kuva

Kävelykadun seimiasetelma täydentyi, kun Maria ja Joosef saapuivat siihen joulukuun alkupäivinä. Seimi on pystytetty kävelykadulle ensimmäisen kerran vuonna 2006, ja se on täydentynyt joulujoululta.

Seimen hahmot on tehnyt taiteilija **Riikka Helminen**. Paperille tehdyn luonnoksen jälkeen hän teki kierrätetystä teräksestä hahmolle rungon, johon hitsasi pienistä palasista tarvittavat päälliset.

Kintaudella asuva ja työskentelevä Helminen ei halunnut tehdä hahmoille kasvoja, mutta mallia töihinsä hän myöntää ottaneensa omaan perheen jäsenistä.

– Koska en itse tiedä miltä he näyttivät, saa katsojakin kuvitella miltä he mahdollisesti näyttivät.

Kirkkoherra **Arto Viitala** oli vastaanottamassa seimiasetelmaan saapuneita arvovieraita. Hänen mielestään seimi kävelykadulla kuvastaa paremmin alkuperäisen joulukertomuksen tunnelmaa kuin kirkkoon sijoitettu seimi.

Viitala näkee asetelmassa myös liittymäkohtia kodittomuuteen. Tänäkin on paljon ihmisiä, joilla ei ole vakituista kattoa päänsä päällä.

– Ja vaikka näkymä on syntynyt 2000 vuotta sitten, se on edelleen ajankohtainen ja tuo toivoa ja valoa meidän aikaamme ja pimeyteen, Arto Viitala summaa.

Idea seimiasetelmasta Jyväskylän keskustassa syntyi lähes kymmenen vuotta sitten silloisen kirkko-

Kävelykadun seimi on valmis. Siellä on mukana kaikki keskeiset hahmot: enkeli, seimi, Jeesus-lapsi ja nyt myös Maria sekä Joosef.

herra **Jukka Keskitalon** kolumnista. Keskitalo ehdotti, että Jyväskylässäkin olisi aika siirtyä eurooppalaiseen perinteeseen ja rakentaa jouluseimi kaupungin keskustaan. Aluksi asetelma oli Aren aukiolla, ja viime vuosina se on pystytetty Kompassin läheisyyteen.

Seurakuntapastori **Tuomas Pa-**

lola on vastannut alusta asti seimihankkeesta. Jyväskylän seurakunta on tehnyt yhteistyötä Jyväskylän aikuisopiston Petäjaveden käsi- ja taideteollisuusoppilaitoksen kanssa.

Kolme vuotta sitten syntyi pui-
nen talli, joka on vuosi vuodelta täydentynyt seimihahmoilla. Nyt seimi on valmis.

Lapset etusijalla Kirkon Mediasäätiön tuotantotuissa

KIRKON TIEDOTUSKESKUS teksti

Lastensuojelus eli dokumenttisarja lastensuojeluyhteistyöjärjestöjen arjesta sai Kirkon Mediasäätiön suurimman tuotantotuen, 18 000 euroa. Tukea myönnettiin syksyn jaossa 15 hankkeelle 124 000 euroa.

Ohjaaja **Leena Häkkisen** ja tuottaja **Liisa Akimofin** tv-dokumentissa seurataan neljän päähenkilön työskentelyä lastensuojelussa. Ohjelma hahmottaa lasten pahoinvoinnin syitä ja keinoja auttaa perheitä, joissa ei voida hyvin. Lapsille suunnattu *Onneli ja Anneli*-elokuva saa jatkoa **Saara Cantellin** ohjaamalla elokuvalla sekä tv-sarjalla *Onnelin ja Annelin talvi*. *Kittava Kakkainen* puolestaan on **Antrea Harlinin** tuottama, esikouluikäisille suunnattu, tv:ssä ja mobiilissa toimiva animaatio-sarja, jonka perusta on yhdessä nauraminen. Tuotannoille myönnettiin 15 000 euroa.

Käsikirjoittaja, ohjaaja ja tuottaja **Arto Halosen** tv-dokumentti *Valokoinen raivo* kertoo koulukiusatusta

Laurista ja hänen kauttaan myös muista lapsuudessaan trauman kokeneista, jotka ovat täynnä rai-
voa. Elokuva on myös kertomus yhteiskunnastamme, jossa ei ole riittävästi haluttu paneutua esimerkiksi kouluväkivallan syihin. Dokumentti saa tukea 12 000 euroa.

Ohjaaja **Timo Peltokankaan** ja tuottaja **Mikael Hautalan** tv-dokumentti *Autolla Nepaliin* kertoo viiden suomalaismiehen porukasta, joka haluaa auttaa katmandulaisen turvakodin naisia. Miehet ajavat Suomesta Nepaliin hake-
maan naisten tekemiä koruja myytäväksi Suomessa. Useampi tiedotusväline sekä sosiaalinen media seurasivat matkaa. Säätiö tukee elokuvan levitystä 6 000 eurolla.

Tuottaja **Riitta Jalosen** tv-dokumentti *Kristinusko Tolkienin kirjallisuudessa ja teoksissa* rakentuu pastori **Petri Tikan** kerrontaan ja analyyysiin **J.R.R. Tolkienin** elämäntekemuksista, kristillisistä elämäntarvoista ja niiden heijastumisesta Tolkienin teoksiin. Tuki on 8 000 euroa.

Suomen Lähetysseura tekee luotettavaa työtä

KAARINA HEISKANEN teksti

Suomen Lähetysseuran vuosien 2011–2013 kehitysyhteistyöohjelma on arvioitu kattaaltaan luotettavaksi ja tulokselliseksi. Ulkopuolisesta arvioinnista vastasi *Finant Consulting* -konsulttiyritys. Arvioinnissa tarkasteltiin muun

muassa työn tuloksellisuutta, kes-
tävyttä, tarkoituksenmukaisuutta ja hallintoa.

Lähetysseuran kehitysyhteistyöohjelman päätavoitteena on köyhyyden vähentäminen ja ihmisoikeuksien toteutuminen. Keskeisenä tavoitteena on, että ihmiset voivat elää ihmisarvoista elämää.

Simo Peura
Lapuan hiippakunnan piispa

Joulurauhaa toivottaen

Simolle

Hengissä

Heille ei ollut sijaa

Jouluevankeliumissa on monta puhuttelevaa yksityiskohtaa. Yksi niistä on maininta, että vastasyntyneelle Jeesukselle ei ollut tilaa majapaikassa. Sitä löytyi ainoastaan eläinsuojasta. Ilmeisesti majatalon väki ei tunnistanut, kuinka vaikea Marian ja Joosefin tilanne oli. He olivat matkalla vieraalla seudulla. Maailma otti Pelastajansa vastaan tylysti.

Entäpä, jos tänä jouluna toimitis toisin kuin Betlehemin asukkaat kauan sitten. Tekisit tilaa hänelle, joka sitä tarvitsee. Syrjään joutuneelle, vieraille ja apua kaipaavalle. Siihen on monta tapaa.

Voit toivottaa tervetulleeksi heidät, jotka ovat lähteneet pakoon sotaa ja väkivaltaa henkensä säilyttääkseen.

”Asettukaa keskuuteemme: täällä on turvallisaa, ei tarvitse pelätä.”

Voit avata kotisi ovet hänelle, joka muutoin viettäisi joulun yksin. ”Tule meille: vietetään jouluyhdessä.”

Voit luopua yltäkylläisyydestä ja jaksaa omastasi niille, joilla ei ole varaa edes jokapäiväiseen ruokaan. ”Ole hyvä: ota tämä, sinä tarvitset sitä enemmän kuin minä.”

Joulu on tilan tekemistä omaan sydämeen - toisia varten.

Yhä vieläkin Jeesus-lapsi tarvitsee jouluna tilaa luonamme.

Tilan tekeminen hänelle alkoi jo ensimmäisenä adventtina. Adventti on valmistautumisen ja kärsivällisen odottamisen aikaa. Voi olla, että olemme kadottaneet juuri odottami-

Siihen aikaan antoi keisari Augustus käskyn, että koko valtakunnassa oli toimitettava verollepano. Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Quiriniuksen ollessa Syyrian käskynhaltijana. Kaikki menivät kirjoittautumaan veroluetteloon, kukin omaan kaupunkiinsa.

Niin myös Joosef lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista ja meni verollepanoa varten Juudeaan, Daavidin kaupunkiin Betlehemiin, sillä hän kuului Daavidin sukuun. Hän lähti sinne yhdessä kihlattunsa Marian kanssa, joka odotti lasta. Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika, ja hän synnytti pojan, esikoisensa. Hän kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majapaikassa.

Sillä seudulla oli paimenia yöllä ulkona vartioimassa laumaansa. Yhtäkkiä heidän edessään seiso Herran enkeli, ja Herran kirkkaus ympäröi heidät. Pelko valtasi paimenet, mutta enkeli sanoi heille: ”Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle.

Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra. Tämä on merkinä teille: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä.” Ja samalla hetkellä oli enkelin ympärillä suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen:

– Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa.

Kun enkelit olivat menneet takaisin taivaaseen, paimenet sanoivat toisilleen: ”Nyt Betlehemiin! Siellä me näemme sen, mitä on tapahtunut, sen, minkä Herra meille ilmoitti.” He lähtivät kiireesti ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä: Tämän nähdessään he kertoivat, mitä heille oli lapsesta sanottu. Kaikki, jotka kuulivat paimenten sanat, olivat ihmeissään. Mutta Maria katki sydämeensä kaiken, mitä oli tapahtunut, ja tutkisteli sitä.

Paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa siitä, mitä olivat kuulleet ja nähneet. Kaikki oli juuri niin kuin heille oli sanottu.

ARKIHUOLESI HEITÄ

Jokaisessa ihmisessä on näkymätön tuoteseloste, jossa lukee fragile – särkyvää. Käsiteltävä varoen. Se on tämän seiminäytelmän ainoa fakta.

KAARINA HEISKANEN teksti
LINDA SAARENPÄÄ piirros

Minä olen tässä porukassa ainoa, jonka selässä lukee valmistusmaa – Made in China. Minut ostettiin synttärilahjaksi viisivuotiaalle tytölle. Muistan aina sen hetken, kun tyttö kuori minut lahjapaperista. Liih, tyttö kiljuu ja purki pakettia auki. Siihen asti, että huomasin, että minä en itke, en syö tuttipullosta enkä pissaa. Enkä sano ailavjuu. Tyhmä nukke, eihän tällä oo ees tukkaa, tyttö viskasi minut lattialle. Muistan senkin, kuinka yksi nainen niiden olohuoneessa punastui ja selitti kohta, että hänellä on vähän kiire. Kun nainen oli lähtenyt, tytön äiti selitti tytölle, että lahjan antanut tati oli köyhä eikä se voinut tietää, millaisia lahjoja lapset nykyään toivovat. Köyhä! Kunpa tietäisivät!

Naapurin tyttö tuli sitten synttäreille ja tämä synttärisankari antoi minut hänelle. Minulla on nyt aika hyvät oltavat – tytön äiti on ommellut minulle vaatteita ja tyttö taitaa pitää minua ihan oikeana vauvana. Sitä vähän itketti, kun se kuuli, että joutuu lainaamaan minua seurakunnan seiminäytelmään. Yritän iskeä sille silmää, että hätäkö tässä. Kaikki taputtavat minua kun kulkevat ohi. Näytän kuulemma ihan aidolta vauvalta.

Mutta nukkelakin voi olla trauma. Minulla on. Juuri minun jälkeeni tehtaassa sattui ikävä onnettomuus. Minulle kädet laittanut nainen teki varomattoman liikkeen ja menetti leikkurissa kätensä. Kyy-närvarresta poikki. Se huuto! Lisäksi nainen sai potkut tehtaalta. Millähän se nyt elättää lapsensa ja vanhan äitinsä?

Poikanukke Jesse, joulunäytelmän Jeesus-vauva

Voi kun tuo minun Jesse-vauva on suloinen. Minä olen sen äiti, ja äitien mielestä omat vauvat ovat maailman kauneimpia. Minun äitini sanoi niin. Se on nyt Jessen mummo. Oikeastaan Jesse syntyi meidän naapurisiin, niiden Janitalle. Janita ei sitten tykännyt siitä, ja se antoi Jessen minulle. Minä keksin sille nimenkin.

Minua vähän jännittää, että miten Jesse jaksaa olla tuossa seimessä. Onneksi minä olen aika lähellä

sitä ja silitten välillä. Minulla on enkelipuvun taskussa pullo, josta annan sille välillä maitoa.

Minusta on kiva, kun nuo tietäjät otti kuvia Jessestä ja minusta. Yksi niistä on tullut tänne Afrikasta. Jotkut sanoo että se on mamu ja jotkut että neekeri. Äiti sanoi että ei saa sanoa neekeri. Minä tiedän että se on Aaron ja että sillä on pikkusisko. Sen pikkusiskokin on lähtenyt pois Afrikasta, ja niiden äiti. Pa-ko-lai-nen. Se tarkoittaa että pitää lähteä pakoon omasta kodista. Minä en haluaisi. Ja jos pitäis niin Jessen minä ottaisin mukaan. Ja koko perheen tietysti. Auttaakohan jos rukoilee Jeesusta, niin sitten ei tarvitse lähteä?

Auroora, pikkunenkel

Äiti, et viittä irvistellä sieltä raidallisen kylpytakkisi sisältä. Se on nolo. Ja tuo sun kylpytakkini on nolo. Ja tämä jouluvaellus. Vaikka miten irvistelet ja viitot mulle, että laita se kännykkä pois, niin en laita. Mulla on just keskustelu menossa, eikä nää harjotukset ole vielä alkanu. Pikkusisko on nolo. Siinä se seisoo ”Jeesuksen” vieressä ja luulee, että sen vauvanukke on oikea. Tää enkelipuku on nolo, ihan kun joku muslimityttöön kaapu.

Just. ”Otapa selfie”, äiti hihkuu tuolta. Enkeliselfie. Tämä on viimeinen jouluvaellus johon osallistun. Tuo ”paimen” tuolla yrittää vitsailla. Iskee silmää. Vanha ukko. Jotain neljäkyttä.

Noora, isompi enkeli

Kolmas joulu, jonka olen Suomessa. Ihmiset sanoo, että puhun aika hyvin suomea. Sudanista tullee, ne jatkaavat. Sudan. Sota. Piti lähteä äkkiä, sotajoukot piirtivät jo kaupunkia. Äitiä ja pikkusiskoa en ole nähnyt sen jälkeen, tuttujien kautta olen kuullut, että ne ovat elossa. Isä ja veljet eivät selvinneet.

Pikkutyttö, Auroora on mukava. Se juttelee ja kyselee kaikenlaista. Kerran se halusi koskettaa minun tukkaa, kun se on kihara. Sudanissa kaikki kristityt käyvät kirkossa, nuoretkin. Täällä on hienot kirkot, olisipa Sudanissakin. Ja rauha.

Olen oppinut suomea seurakunnan kintuissa, nuorten miesten sählyssä. Sieltä yksi kavერი pyysi mi-

nua tänne. Tummaihoiseksi tietäjäksi. Sanoi, että kerrankin murjani, jonka kasvoja ei tarvitse värjätä. Tuo vanha nainen on vähän outo. Se kysyy, koska menen kotiin. En minä voi mennä. Suomi on nyt minun koti. Se nainen sanoo, että suomalaiset miehet taistelivat eivätkä paenneet, kun oli sota. Välillä tuntuu, että nämä eivät ole Jeesuksesta kuulleetkaan.

Aaron, yksi kolmesta tietäjästä

Hauskaa. Olen ”synnyttänyt” mutta oikeasti vasta odotan. Sen tietää vain Miika, se on yksi noista paimenista. Välillä se iskee mulle silmää siihen malliin, että pitää vähän varoitella. Yleisö alkaa kuvitella, että meillä on tässä näytelmässä vispilänkauppaa. Minähän seukkaan tässä näytelmässä Joosefin kanssa.

Ziisus. En kyllä olisi halunnut olla Maria. Ei epiduraalipuudutuksia, ei synnytysvalmennusta, ei vauvakutsuja kavereiden kanssa. Juutalaisilla ei sentään ollut naisten ympärileikkauksia. Jotkut sanovat, että Maria oli vähän toisella kymmenellä, kun tuli äidiksi. Teiniraskaus. Kai se oli siihen aikaan tavallista, kun ihmisten elinikäkin oli niin alhainen. Onhan se ihan tätä päivää joissain kehitysmaissa. Lapsena äidiksi. Tuokin älypuhelinlaan näpräävä teini voisi olla kolmen lapsen äiti.

Luin yhdestä kirjasta, että Jeesus varmaan traumatisoitui, kun sai myöhemmin tietää, että Herodes tappoi hänen takiaan ne alle kaksivuotiaat poikalapset. Tunsin syyllisyyttä, ja se vakavoitti hänen nuoruuttaan, se kirjoittaja väitti.

Pyhä perhe. Minkähänlainen muu perhe meistä tulee kun lapsi syntyy? Ensi jouluna voisin tuoda meidän vauvan tähän näytelmään.

HannaMaija, paimenta esittävän Miikan vaimo, Jeesuksen äiti Maria

Minulla tulee täyteen 25 vuotta seurakunnan joulunäytelmässä. 20 vuotta kirkkovaltuustossa. Ja ensi vuonna kymmenen vuotta Joosefin. Mariat ovat vaihdelleet, taas on uusi tyttö.

Taasko minä tasalukuja ropotteleen, vaimo aina huomauttaa siitä. Juu, kohta 30 vuotta naimisissa.

Aika hehkee tyttö tuo tämänvu-

oisen Maria. Se on oikeasti naimisissa yhden ”paimenen” kanssa. Minä tunnen sen Miikan, olen opettanut sitä kuusi vuotta ala-asteella, ja isäänsäkin olen opettanut. Miika on kunnan kaveri, kauteksi käy sen isää. Ei pilkota tatuointeja paidankauluksen alta eikä pyöri hämäräpiireissä.

Tullessa mietin, että pitäiskö jättää tämä joulunäytelmä. Isänä tässä muka. On jotenkin masentunut mieli, kun on omaan poikaan välit poikki. Sanoi vähän kovasti niistä tatuoinneista. Näin ne kesällä, kun poika ajoi ruohoa ja sillä ei ollut paitaa päällä. Sora lensi kun poika kaasutti autolla pihatieltä eikä soittelut eikä viesteihin vastaillut.

Mutta asiastahan minä sanoin? Vai? Pitäis nuortenkin kuunnella vanhempiaan.

Pentti, Jeesuksen isä Joosef

Raidallisten kylpytakkien sesonki. Joulunäytelmien esteetikkaa saisi kehittää. Taisi olla Juutaaanmaalla pukukoodi toisenlainen kuitenkin. Eikä tainnut Mariakaan olla yhtä kipaikka kuin tuo minun vaimo. Hormonihuruissa se on, meidän salaisuus on sillä mahassa.

En ole viitsinyt kertoa, että minun patkätöy maahanmuuttajaprojektissa on katkolla. En vielä huolestuta niin saa viettä joulun hyvällä mielellä. Kyllä minä jotain keksin, moneen paikkaan on työhakemusta lähtenyt.

Kohta minusta tulee isä. Meinaan ottaa lapsen nimitatuoinnin vasempaan käsivarteen – vaikka ei se taida ensimmäinen hankinta lapsen syntymän jälkeen olla. *Käsi-eni ihoon minä olen sinut piirtänyt...*

Oho, tuohan oli Raamatusta. Muutama vuosi sitten kävin Egyptissä, ja näin kuinka koptikirkon nuorilla sälleillä oli Jeesus-tatuointeja. Se on niiden kulttuuria.

Sääliksi käy tuo Pentti, kun sillä on välit poikki omaan poikaansa. Entinen opettaja, olihan se vähän jyrkkä koulussakin. Sen poika Samppa, siis Samuel, asustaa nyt jossain kimpakkämpässä. Toissään on, muttei niin hienoissa hommissa kuin mitä isänsä toivoi. Ei tarvits noin hermostua, jos lapsi ei tee mitään isä toivo. Jospa minä osaisin olla rennompi isä.

Miika, Mariaa esittävän Hannan Maijan mies, näytelmän paimen

Veikko Rantala (ylhäällä vasemmalla), Oona Paasolainen, Atte Siekkinen, Ulla-Maija Grönholm, Tapani Karjalainen ja Liisa Vuontelo esiintyvät Henki & elämä -lehden videojoulukalenterissa.

Joulumusiikkia radioaalloilta ja netistä

PETRI KANANEN teksti

Jouluradio on FM- ja nettiradiokanava, jossa soitetaan ensimmäisestä adventista loppiaiseen tauotta joulumusiikkia. Jouluradion musiikki koostuu perinteisistä joululauluista ja sävelmistä, mutta mukaan mahtuu tänäkin vuonna uusia ja moderneja sovituksia sekä todellisia harvinaisuuksia ja yllätyksiä. Uusina kanavina netissä ovat aloittaneet Klassinen joulu -kanava ja vironkielinen Jouluradio.

Jouluradio Jyväskylässä
96,8 Mhz. Netissä
www.jouluradio.fi

Maa on niin kaunis, että sydämeeni joulun teen

Perinteiset joululaulut jyräävät Henki & elämän videojoulukalenterissa. Toimituksen yllätykseksi kaupunkilaiset innostuivat laulamaan reippaasti videokameran edessä.

PETRI KANANEN
teksti ja kuvat

Jyväskyläläisetkö ovat hiljaisia ja varautuneita? Eivät ole ainakaan Henki & elämän videojoulukalenterissa.

Kun kävimme kyselemässä suosikkijoululauluja, saimme reippaita ja iloisia vastauksia. Kaiken lisäksi kaupunkilaiset innostuivat laulamaan keskellä Kävelykatua. Hatunnoston arvoista.

Kaupunkilaiset rakastavat perinteisiä joululauluja. *Varpunen joululaamuna*, *Sydämeeni joulun teen*, *Sylvian joululaulu* ja *Maa on niin kaunis*

herkistävät erityisellä tavalla joulun viettoon.

Miksi nuo kyseiset laulut koskettavat niin voimakkaasti?

Varpunen joululaamuna on **Riku Rajalan** ja **Tuija Pakarisen** valinta.

– Se on jotenkin kaunis ja rauhallinen, Rajala perustelee.

– Sitä tuli laulettua vuosi sitten, kun lapsella oli mahakipuja, lastenrattaita työntelevä Pakarinen sanoo.

Atte Siekkiselle *Sydämeeni joulun teen* -laulun koskettavuus tulee erityisesti **Vesa-Matti Loirin** vahvasta tulkinnasta.

Loiri jakaa kuitenkin kaupunkilaisten mielipiteitä ja on muutamille haastatetuille suorastaan punainen vaate. Joulu saisi heidän mielestään tulla ilman Loirin omaperäistä tulkintatapaa.

Inkeri Paananen-Myllys ja **Hannu Ala** pitävät erityisesti *Sylvian joululaulusta*.

– Sitä on kuullut lapsuudesta asti joka joulu. Tulee lapsuus mieleen, Paananen-Myllys sanoo.

Alan mielestä *Sylvian joululaulu* toimii erityisesti ulkosuomalaiselle hyvin. Hän työskentelee tällä hetkellä Jerusalemissa.

Maa on niin kaunis koskettaa erityisesti **Ulla-Maija Grönholmia** ja **Kirsi Porkkalaa**.

Juhani "Juice" Leskinen on iskenyt peruuttamattomasti jyväskyläläisten sydämiin *Sika*-laulullaan.

Nimenomaan *Sika* on **Eivor Pitkäsen** ja **Veikko Rantalan** suosikki.

– Se on enemmän adventtilaulu, mutta siinä on semmoista huumoria, Pitkänen perustelee.

– Se on niin hupaisa ja tuttu kaikille suomalaisille, Rantala sanoo.

Mitä tuumaa jyväskyläläisten joulumusiikkimausta Jouluradion

musiikkipäällikkö **Olli Aimola?**

– Kappaleet istuvat linjaan. Useat jyväskyläläisten suosikeista ovat meiltä toivottujen kappaleiden top-kymmissä. Ne ovat kestoosusikkejä. Jos osaisin vastata, mikä niistä tekee niin suosittuja, niin olisin menestynyt joulunlaulun tekijä. Suomalaisten suosikit ovat lohduttava ja vähän surumielisiä. Ei Jouluradiosta toivota *Nissen polkkaa*.

Henki & elämän
videojoulukalenteri
youtube.com/henkielama

